

de dette sidste finde Sted, og han taber Sagen, idet Domstolene skønner, at Mærket er blevet en almindelig Varebetegnelse, vil en simpel Indførelse paa vedkommende Sted i Registret af Dommen gøre samme Nytte som en egentlig Ophævelse af Registreringen.

I Henhold til saadanne Overvejelser er det anset for tilstrækkeligt til Opfyldelsen af Formaalet at formulere Forslaget saaledes som sket.

Til § 12.

I den tilsvarende Paragraf i den nu gældende Varemærkelov (§ 11) er det paa forskellig Maade uklare Udtryk „naar . . . Beskyttelsen for et registreret Varemærke er ophørt“ udgaaet og erstattet med, hvad der formentlig ogsaa er Lovens Mening „i Mangel af Fornyelse bortfaldet“.

Den gamle Formulering kunde bl. a. fremkalde Tvivl med Hensyn til Registreringsmyndighedens Stilling til saadanne Tilfælde, som omhandles i den foregaaende Paragraf, hvor et Mærkes Beskyttelse er ophørt, fordi det er gaaet over til at blive en almindelig Varebetegnelse.

Ordene „i de i § 6 omhandlede Tidender“ er i Overensstemmelse med Forslagets § 6 erstattet med „Registreringstidende“.

Ifølge Paragrafens 2. Stk. skal Registreringsmyndigheden, naar Handelsministeren i Overensstemmelse med Reglerne i § 10 har paabudt, at et Mærke skal udslettes, samtidig med Bekendtgørelsen herom saavidt muligt underrette Mærkets Indehaver.

Til § 13.

Denne Paragraf er en Sammen dragning af de nuværende Paragraffer 12 og 13 saaledes, at den i 1. Stk. indeholdte Bestemmelse i Overensstemmelse med Forslagets hele Karakter og med, hvad der iøvrigt allerede nu er gældende Ret, er gjort anvendelig saavel paa Gengivelser som Efterligninger af de deri nævnte Mærker, ligesom den ved en let Omredaktion er gjort anvendelig ogsaa paa Vareudstyr.

Gennem den samme Omredaktion: „eller som benytter en Gengivelse eller Efterligning af en andens registrerede Varemærke“ er det tilsigtet at ramme ogsaa den Benyttelse, der finder Sted ved Anbringelse paa Regninger, Fakturaer, Forretningspapirer, Skilte o. lign. af en andens Varemærke.

Begrundelsen for Tilføjelsen af Udtrykket „en andens Portræt“ vil fremgaa af Bemærkningerne ovenfor til Forslagets § 4 Nr. 4, hvor en tilsvarende Bestemmelse er foreslaaet indsat.

I 2. Stk. er som Grundlag for strafferetligt Ansvar foruden forsætlig Adfærd medtaget Uagtsomhed

I 2. Stk. er det fastsatte Bødeminimum paa 200 Kr. udgaaet, jfr. herved, at der intet Bødeminimum er fastsat i den tilsvarende Straffebestemmelse i Lov af 29. Marts 1924 om Bestemmelser mod uretmæssig Konkurrence og Varebetegnelse § 9, hvor det hedder:

„Det er enhver forbudt i Erhvervsøjemed at benytte et Navn, Firma, Forretningskendetegn el. lign., der ikke tilkommer ham etc. . . .“

Til § 14.

Medens den ved Varemærkelovens Regler hjemlede Beskyttelse i strengere Forstand kun tilkommer Varemærker anmeldt af her i Landet hjemmehørende Næringsdrivende af den i § 1 omtalte Art, kan det under Forudsætning af Gensidighed ved kongelig Anordning bestemmes, at en vis Beskyttelse (ikke netop — som det siges i den hidtidige Lov — „den Beskyttelse, som denne Lov hjemler“, jfr. § 14, Nr. 3) skal blive saadanne Personer til Del, som uden for Riget driver en saadan Forretning, som i § 1 omhandlet. En saadan Gensidighed og dermed følgende Adgang til Beskyttelse er til Stede bl. a. for saa vidt angaar Personer, der er hjemmehørende i de Lande, der som Danmark har tiltraadt Pariserunionen, og som her i Landet begærer et Varemærke registreret.

Ifølge Pariserkonventionens Artikel 2 skal Personer, der tilhører et Unionsland, for saa vidt angaar Beskyttelsen af den industrielle Ejendomsret, i alle Unionens andre Lande nyde de samme Fordele, som hvert Lands Love nu indrømmer eller i Fremtiden maatte indrømme egne Undersaatter, alt dog med Forbehold af de Rettigheder, der er særligt hjemlede ved Konventionen. Til disse særligt hjemlede Rettigheder hører den ved Artikel 6 tilsikrede Adgang for Personer hjemmehørende i et af Unionslandene til at erholde deres i Hjemlandet registrerede Varemærker registreret og beskyttet „telle quelle“ i de andre Unionslande. Denne Adgang „telle quelle“ er i vor Varemærkelov i Lighed med andre Landes fortolket saaledes, at Varemærket skal modtages til Registrering her i den Skikkelse, hvori det i Hjemlandet er registreret, medens det her i Landet ikke (jfr. § 14, Nr. 3) beskyttes i videre Omfang (f. Eks. for flere Varearter) eller for længere Tid